

KOLIBÁČIK

Časopis Školy štyroch ročných období a rodinnej pohody
Jeséniova 54, Bratislava, č. 1, 2014/2015

Príhovor redakčnej rady

Milí naši žiaci, učitelia, priatelia našej školičky. Týmto by sme vás chceli pozvať k nahliadnutiu do prvého tohtoročného vydania nášho Kolibáčika. Nájdete v ňom zaujímavé rozhovory, ukážky z výtvarných, fotografických aj literárnych snažení žiakov, články o našich školských akciách a mnoho iných zaujímavostí...

Ráďte listovať! :)

Vaša redakcia

Za krásny a pútavý časopis sú do poslednej bodky zodpovední:

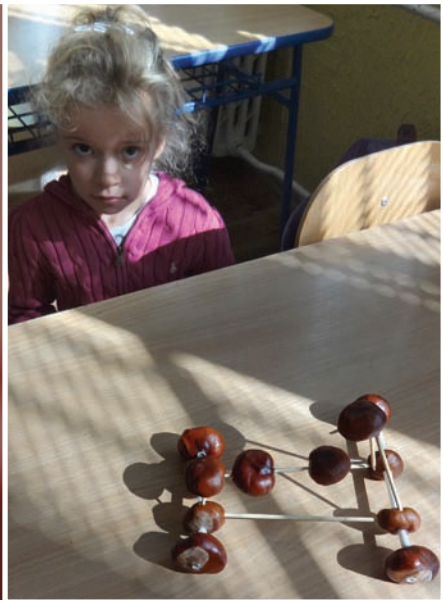
Členovia redakčnej rady:

Ema Dubajová, 4. A, Michal Burik, 4. A, Martin Janíček, 4. A, Daniela Majerová, 4. A,
Erika Nešporková, 4. A, Dorota Putšková, 4. A, Ria Marianna Smatanová, 4. A, Nina Sojákova, 4. A,
Zuzana Ďuriačová, 5. A, Nikola Kudzbelová, 5. A, Simona Hollósyová, 7. A, Barbora Horalová, 7. A,
Bc. Alena Matúšková

Ďakujeme všetkým, ktorí akoukoľvek pomocou prispeli pri tvorbe Kolibáčika.

OBSAH	4	Gaštankovo
	5	Pagaštan
	6	Gumičky Loom Bands
	7	Slávnosť Svetlonosov
	8	Interview s Ufónom
	9	Na slovíčko s...
	10	Deň jablka
	11	Zabavte sa!
	12	Medvedík Motáčik
	13	Moje obľúbené miesto
	14	Digitálne fantázie
	15	Nové príbehy z Jahodova: Voda Aké je to byť veľkáčkou
	16	Papa-paparazzi
	18	Vianočné trhy

GAŠTANKOVO

Akcia Gaštankovo sa na našej škole opakuje každý september.

Počas tohto dňa prebiehajú v škole rôzne atrakcie a súťaže s gaštanmi napríklad: slalom okolo gaštanov, súťaže v družstvách, ktoré družstvo najskôr prenesie hrbu gaštanov z jednej strany na druhú, stavanie obrazov z gaštanov, vytváranie postavičiek, domčekov a iných výtvorov.

Prípravili:
Danielka Majerová,
Dorotka Puťšková,
Ria Smatanová

Pagašťan

„Ha, ha, si nanič!
Ja mám lepší pichľavý chránič!“
Posmieva sa pagašťanovi gašťan.
Pagašťan je nejedlý,
gašťan – veľký pán.
Pagašťan je smutný, lebo nie je chutný.
Jedného dňa sa zobudili a oba na zem sa spustili.
Prišla jedna pani, povedala: „Páni!“
„Gašťan jedlý, deti by ho radi zjedli!
Na môj veru, gašťan bude na večeru.“
„A tento pagašťan, ten by nechcel ani Dán.“
Ale zrazu, počas nie veľkého mrazu –
ako na jeseň, zaznela krajinou pieseň.
„Tralali, tralali.“
Deti si ju spievali.
„Aha, pagašťan!“
„A tu druhý.“
„A tu d’alší!“
„Ale tento je najkrajší!“
Pohládali tenké konáriky, urobili šmyki, myki.
Azda to len nie sú triky!
Rúčky sa im mihajú, pagašťany nechýbajú.
Zrazu bola z pagašťanov postavička.
Ani veľká, ani maličká.
Teraz všetky deti, pagašťany hľadajú
a tie im do rúčok veselo padajú.

(Dorotka Putšková, 4. A)

GUMIČKY Loom Bands

Pozor, pozor! Nová móda v škole! Všetci teraz robia náramky z gumičiek. Volajú sa Loom Bands. Čo sa z nich dá robiť? Dajú sa z nich vyrábať zvieratká, náramky a prívesky. Robíme ich kamarátom, kamarátkam, rodine ba aj sebe. Keď robíme s gumičkami zabúdame na televízor aj počítač. Vyrábame ich v škole, doma a vonku. Pletú to chalani a dievčatá. Všetkých nás to baví. Zabavíme sa pri tom a tešíme sa z výsledných diel – náramkov, príveskov, zvieratiek...

Daniela Majerová, 4. A
Dorota Putšková, 4. A
Ria Marianna Smatanová, 4. A

POZOR! nedávať do úst - nebezpečenstvo zadusenia.

Gumičky Loom Bands po sebe nestrielame, lebo to nie je bezpečné. Sú určené na výrobu ozdobných predmetov a pre radosť zo samotného vytvárania.

Slávnosť Svetlonosov

Super slávnostná svetelná show senzačných svetlonosov sa skončila skvele. Svetlonosi svietili. Strašidlá strašne strašili. Stella sa smiala, Simona skákala, Samo sústavne strašil svoju sestru Sašku. Sabína so Sárrou sledovali Silviu. Slopala slivovicu. Slepý Sebastián sedel so Soňou. Skákal, skončil so sádrou. Slávka si spievala, sanitka, sanitka...“

(samozrejme srandujeme)

(Simona Hollósyová a Barbora Horalová, 7. A)

Interview s UFÓNOM

JA: Dobrý deň, pán Slimball, ja som z časopisu MOS a prišiel som Vám položiť pár otázok.

Ufón: To ja Vám prajem dobrý deň.

JA: Z akej planéty pochádzate?

Ufón: Pochádzam z planéty Planta v galaxii D- 5Mrk23va.

JA: Je na Vašej planéte voda?

Ufón: Nie je, na našej planéte vyviera Kofola.

JA: Hm. Zaujímavé. A kedy sa sem chystáte znovu zavítať? Mimo chodom, v Kofole sa aj sprchujete?

Ufón: Okolo Vianoc. Umývame sa hravo, v Kofole rozmiešame Savo.

JA: Nedarí sa nám dešifrovať vaše kruhy v obilí.

Ufón: Autorom hádaniek je ufón – I-Phone. Zašifroval do nich súradnice našej planéty.

JA: A čo jete? Čím sa živíte?

Ufón: Jeme chipsy s príchutou špízu a pizzu.

JA: Posledná otázka, pán ufón, viete, kto je Gigi Buffon?

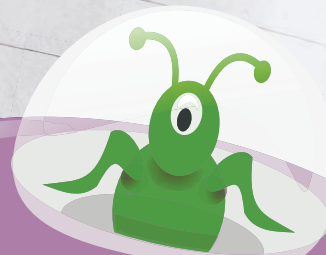
Ufón: Najlepší, podľa nášho vkusu, je to brankár Juventus.

JA: Ďakujem za rozhovor. Vladimír Sekerka, 5.B

Babrick Kajaba, 2.A
Oslepilo ma silné svetlo,
nad zemou sa vznášal
obrovský sanier a v
sanieri bol múdry
mimozemšťan, ktorý
sa šiel do školy a
kričal: "Školička, školička
kde je moja šišička?" Dal
som mu môj gmail, nech mi

pošle email. Odheran mám
kamoša na planéte Škalusa.

Na slovíčko s...

pani upratovačkou Vlastičkou

Ako sa vám páči táto škola?

Vlastička: „Táto škola sa mi veľmi páči, je útulná a farebná.“

Ako dlho tu pracujete?

Vlastička: „Pracujem tu jeden a pol roka.“

Ako sa vám tu pracuje a upratuje?

Vlastička: „Dobre, keď je dobrý kolektív a dobré deti.“

Je to namáhavá práca?

Vlastička: „Áno.“

A čo všetko tu vlastne robíte?

Vlastička: „Niekedy odomykám školu (to sa striedame so školníkom), vynášam smeti, kontrolujem WC, zametám, vysávam, utieram prach, zotieram pavučiny, umývam okná a parapety, umývam podlahy, kontrolujem závady.“

(Ilustrácia
Danielka Majerová, 4. A)

Čo vás tu baví najviac?

Vlastička: „Úsmev na tvári.“

Na čo sa najviac tešíte?

Vlastička: „Najviac sa teším na vás, deti.“

ČO O VLASTIČKE POVEDALI...

...učitelia:

Janka Pridalová: Vlastička sa rada usmieva a je ochotná pomôcť.

Peter Urban: Je milá.

Betka Viskupová: Je milá, zlatá, má vás všetkých rada, upratuje triedu, keď tu necháme bordel.

Martin Križan: Veselá pani.

Ivetka Turňová: Pani Vlasta je priateľská, spoločenská, pekne nám vždy uprace, vie sa s deťmi o všetičom porozprávať.

...žiaci:

Viktor Vlasatý, 5. B: Je milá a na meniny dáva lízatka a to sa mi páči a je dobre, že je spoločenská a dobre nám upratuje.

Emka Žofčáková, 5. B: Ja si myslím, že je dobrá a milá, pretože drží s deťmi.

Ondrej Vojta, 2. A: Je milá a každému pomáha.

Mia Mayerová, 5. B: Upratovačka Vlastička je dobrá upratovačka, milá a niekedy prísna.

Matúš Jurkovič: Je milá.

Ema Horváthová, 2. A: Mám ťa rada, lebo upratuješ triedu a celé poschodie, Vlastička.

Robiť v škole „zdravú osvetu“ je nutnosť. Ale ako to urobiť, aby to neboli zase len slová, ktoré deti, ale aj mnohí dospelí, pustia „jedným uchom dnu a druhým von“?

Deň jablka

My sme sa pokúsili zaujať deti cez celoškolskú akciu – Deň JABLKA.

V tento deň, si každý priniesol niečo jablkové. Štrúdl'u, sušené jabĺčka, džem, jablkové pyté, kompót... čokoľvek s obsahom jablka.

Dokonca sme kvôli tejto udalosti zado-
vážili i odšťavovače, aby si deti mohli
vyskúšať a pochutiť si aj na odšťave-
ných jabĺčkach.

Počas bohatých, chutných hodov sa
ľahšie rozprávalo o tom, na čo všetko
je obyčajné jabĺčko dobré.

Deti tak získali okrem plných brušiek
a spokojných úsmevov na tvárach, aj
nové užitočné informácie.

PREČO JEŠŤ JABLKO?

- ☺ Jablko obsahuje vitamín C, ktorý pomáha udržiavať v kondícii imunitný systém
- ☺ Vitamín B zase pomáha pri ťažkostiach so spánkom
- ☺ Kyselina listová zabezpečuje dostatok červených krviniek.
- ☺ Konzumácia surových jabĺk spomaľuje proces starnutia mozgových buniek. Jablko pomáha regulovať kyseliny v žalúdku... a to je len zopár tipov.

*Takto si na jablčných hodoch pochutnávali deti
zo Základnej školy na Jeséniovej ulici v Bratislave.*

Autor: Bc. Alena Matúšková
Foto: autor

Zabavte sa!

– Viete, čo je maximálna drzosť?
Keď sa chce dať snehuliak spolniť.

Hádajú sa dvaja poľovníci, kto z nich
má lepšieho psa.

– Môj pes nájde moju stopu aj na
druhý deň. Čo na to hovoríš?
– Čo by som hovoril, okúp sa.

– Dežko, povedz nám dve zámená.
– Kto? Ja?
– Výborne!

Policajt nájde na zemi zrkadielko:

– Aha, našiel som fotografiu.
Pozrie sa na ňu a prekvapene
vykrične:

– A je dokonca moja.

– Teplom sa veci roztáhujú a zimou
sťahujú. Kto mi na to povie príklad –
pýta sa pán učiteľ.

– Prázdniny. V lete sú dlhšie, v zime
kratšie, – odpovie Jurko.

(Miško Burik, 4. A)

Nájdi 4 rozdiely

(Barbora Horalová, 7. A)

Medvedík Motáčik

Keď bolo tam bolo, za siedmimi horami, za siedmimi dolinami, bol raz jeden les, v ktorom bolo plno veselých zvieratiek. Líška Líza, vrabec Emil, zajko Lukáš, ježko Edo, vlk Samo a rodinka medveďov. Mama bola starostlivá, milá a každému pomohla. Otec sa stará o rodinu a zarába peniaze, rúbe drevo do krbu, aby bolo teplo v domčeku a bol taktiež dobrý, ale prísny. A bol tu ešte synček medvedík, bol ešte malý a mal obe ruky ľavé. Keď ho otec raz poslal po nákup do lesného obchodíku a dal mu peniaze a vrátil sa s dlhým nosom, povedal, že majú zatvorené, tak tam teda išiel otec. "Môj syn je teda trul'ô," povedal otec medveď a otvoril dvere. "On ich tlačil do druhej strany ááách jaj," zabadákal otec medveď. Jedného dňa, keď synček oslavoval siedme narodeniny, sa mama medvedica rozhodla mu upiecť jahodovú tortu. Tak synčeka poslala natrhať do lesa čerstvé jahody. Povedala mu, aby išiel po chodníku a nech ani neskúša ísť preč z chodníka. Malý medvedík sa teda vybral do lesa zbierať jahody. Keď išiel po tom chodníku, zbadal v hlbokom bese krásne, červené, voňavé jahody, a tak si povedal: "Však to mi neublíži, keď iba na chvíľočku odbehnem z chodníka pre jahody." Tak išiel do hlbokého lesa. Medvedík zbieral, zbieral jahody a zrazu započul vlkov, a tak vzal nohy na plecia a bežal, bežal za nosom, bežal koľko mu sily vládali. Keď už nevládal, zastal pri jednej studničke, napil sa a zhíko: "Ja som sa stratil! Mamička mala pravdu, že nemám chodiť z chodníka preč," povedal medvedík smutným hláskom. Začal bedákať: "Mamí, mamí, mamičká, oteckó, pomoc, stratil som sa!" Sadol si na zem a nariekal. Zrazu k nemu prišla líška Líza a spýtala sa ho: "Čo sa ti stalo?" Medvedík smutne odpovedal:

"Stratil som sa. Nevieš, kde bývam a akým smerom sa mám vydat'?" Líška mu na to odpovedala: "No, veru neviem." Líška mu chcela pomôcť, ale nevedela ako, tak sklonila hlavu a odišla. Medvedík teda blúdil, chodil sprava do ľava, až stretol vrabca Emila. Ten bol však plachý a keď naňho medvedík skríkol, zl'akol sa a odletel. Tak znovu medvedík blúdil po lese, až stretol zajka Lukáša. Medvedík sa ho spýtal: "Nevieš, zajko, kde bývam?" Lukáš odpovedal: "Poviem, iba ak mi dáš mrkvu!" "A kde ti ju zoženiem?" opýtal sa medvedík. "Neviem, aj keby si mi doniesol mrkvu, nepovedal by som, lebo neviem," povedal zajko Lukáš. Tak teda medvedík išiel ďalej. Chudáčik, veď ani nevedel kde je sever. Už sa stmievalo a narazil na múdreho vlka Sama a spýtal sa ho: "Samko, nevieš kde bývam?" A vlčík Samko chvíľku rozmýšľal a potom povedal: "Aháá, už viem! Teraz dobre počúvaj. Pôjdeš rovno, zabočíš do prava. Keď budeš pri strome, na ktorom rastú hrušky, jablká, pomaranče a slivky, potom v diaľke uvidíš chodník. Pôjdeš iba po chodníku, nemôžeš odbočovať z chodníka, a tak prídeš k svojmu domčeku. Ale musíš sa ponáhľať. Za chvíľku bude večer a začne to byť v lese nebezpečné." "Tak ďakujéeém! Budem ti vďačný, tak ahoj," povedal medvedík a s úsmevom sa pustil do na cestu. Zažil veľa zážitkov, ale už bol veľmi unavený a keď konečne prišiel domov, vystískal si rodičov, porozprával zážitky, najedol sa a išiel spať. Prespal celý deň a potom hľadal včerajší deň. Nabudúce, keď išiel sám do lesa už nikdy neodbočil z chodníka. Zazvonil zvonec a rozprávky je koniec.

(Kristína Gersichová, 5. A)

Marko Koporec, 2. A

Yasmine Rizwan, 2. A

Viktória Zsírosová, 2. A

Moje NAJoblúbenejšie miesto

Romínka Vančíková, 2. A

FOTOKRÚŽOK

Digitálne fantázie

Nové príbehy z Jahodova: Voda

V jedno popoludnie sme s bratrancami sedeli na strome a rozprávali sme sa.

„Náš lektor je veľmi zábavný. Na chrbte mal ťahák a ani o tom nevedel. Keď to zistil smial sa,“ hovoril mi Ondrej.

Keď som mu chcela porozprávať o tom, čo som napísala nášmu lektorovi v 3. triede, spustil sa silný lejak. No my sme nebežali dnu sa schovať, ale sme práve naopak – začali poskakovať po daždi. Najskôr sme sa hrali na tichomorské delfíny, potom sme skákali do mlák a oblievali sa vodou. Zrazu sa pri nás zjavila jedna mokrá pani s dáždnikom a kričala:

„Tieto deti ma ošpliechali! Ešte zo mňa tečie voda!“

„Ja?“ spýtal sa nevinne Ondrej. „To tento malý!“ ukázal na svojho bračeka Matúška.

Pani naďalej kričala: „Som mokrá! Je mi zima!...“

„Veď je leto,“ povedal Matúško.

„Nehanbíte sa? John! Okamžite prídi sem!“ kričala. Dobehol k nej holohlavý chlapík. „Už si kúpil ten neón?“ sykla naňho. „A mimochodom, tieto deti...“

„Bežme!“ skríkla som a pustili sme sa do behu. Doma sa nás dospelí pýtali, čo sme tam toľko robili, keď pršalo.

„Vieš, babka, keď je mokro treba ísť pomaly, aby sme sa nešmykli,“ povedal Ondrej a rozsmiali sme sa.

(Barbora Horalová, 7. A)

Aké je to byť „veľkáčkou“

„Normálne“ takto to opisujem ja. „Keď som bola prváčka bála som sa tých veľkáčov. Teraz som vlastne veľkáčka ja a tí malí sa ma boja. Ale prečo? Asi preto lebo som od nich oveľa väčšia.“ Dávam vám možnosť nahliadnuť do ich mozgu, čo si o vás myslia oni. Čo si myslia o nových prvákoch:

Naši chalani si o nich myslia, že sú to iba malé ušušlané deti. Ale prečo? Ja si to o nich nemyslím. Náhodou, prváci sú roztomilí. Veľkáči si o veľkáčoch nemyslia, že sú veľký. Berú ich normálne, ako svojich spolužiakov. „Ja? Ja to beriem takto: ja som normálna. Stále prichádzajú prváci. Len stále prichádzajú menší a menší prváci až sa zdajú ako celkom maličké deti. Keď som bola prváčka, dnešní prváci boli vtedy novorodenci alebo sa ešte ani nenarodili.“

Čo sa deje dnes:

Nedávno som videla ako jeden môj spolužiak niesol na plecích druhého. Prváci na to povedali wow. Chalani sa smiali, že prečo hovoria wow. Keď som bola ja prváčka, veľkáči mi pripadali výzorom ako dospelí. Teda skoro dospelí. Teraz mňa zaujíma, či pre tých prvákov vyzerám ako dospelá. Takže, prváci, nemusíte sa tých veľkáčov báť. Ale ani si do nich radšej nezačínajte, lebo chalani z našej triedy na vás vedia poriadne nakričať a nie je to nič príjemné.

(Barbora Horalová, 7. A)

Papa-paparazzi

Zaviaz mi šnúrkyl! Mne sa s tým nechce babrať...

Počuj Evi, nevieš prečo som už dva mesiace nedostala výplatu?

Netuším, možno mám nainštalovanú zľú aplikáciu...

Chá, keby ma tak videl pán školník!

Rozhodne!

Vlastička, myslíš, že keď tým tvojim super vysávačom povysávam počítač, vysaje aj vírusy?

Sorry, nemám teraz na teba čas, opakujem si ľudolfovo číslo...

Počuj Martin, nevieš kde mám žiakov?

No, tak sme dohodnutí, keď skončí družina, urobíme v 2. A poriadnu žúrku! Dress code podľa mňa...

Máš nápad? Chcel by si niečím prispieť do nášho
(aj TVOJHO) časopisu?

Tak svoje básne, príbehy, vtipy, fotky, kresby,
námety, smelo pošli na emailovú adresu

kolibacik@gmail.com

Tešíme sa. @!

Vianočné trhy?

Áno.

Budú sa konať 1. raz v histórii školy.

* KEDY?

11. 12. 2014

* KDE SA BUDÚ KONAŤ?

V areáli školy alebo v telocvični.

* AKO TO BUDE PREBIEHAŤ?

Každá trieda bude mať svoj stánok. Každý žiak bude mať niečo na predaj. Súčasťou trhov bude aj lákavý kultúrny program, ktorý si pre vás pripravili žiaci našej školy.

* ČO SA BUDE PREDÁVAŤ?

Vlastnoručne zhotovené predmety žiakov našej školy (napr. vianočné prania, náramky všetkých farieb, ozdobné obálky, svietniky, perníky a iné...).

* KAM PÔJDU VYZBIERANÉ PENIAŽKY?

Peniaze za kúpené veci pôjdu do triedneho fondu. Každá trieda sa potom dohodne, čo potrebuje a na čo by sa im peniažky mohli zísť.

Príďte si niečo kúpiť ☺

Tešíme sa na Vás!

